

[Joanna Rønn]

ikke tale om, at f.eks. hjemmehjælpere bliver arbejdsløse. Tværtimod, man har god brug for deres bistand.

Men med den større åbenhed, vi oplever i samfundet, er der en tendens til, at det bliver mere almindeligt, at patienter ønsker at tilbringe den sidste tid i hjemmet, og at de pårørende også forsøger at løfte denne opgave. Men det forudsætter, at et tilstrækkeligt servicetilbud etableres.

Så er der økonomien og plejeorloven, og dér støtter både skrivelser fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening Socialdemokratiets opfattelse af, at det er en barriere, at en del af denne hjælp faktisk er afhængig af familiernes økonomiske forhold. Det er jo ikke tilfældet ved sygehusindlæggelser, heldigvis.

Det er altså Socialdemokratiets håb, at vi under udvalgsarbejdet kan få bearbejdet disse problemstillinger, så forslaget kan blive færdigbehandlet i denne samling og regeringen kan bruge sommeren til at forberede sine lovinitiativer. Der er brug for en håndsrækning til de familier, der i dag allerede påtager sig opgaven, og også til de familier, som vil kunne påtage sig opgaven, hvis de nødvendige økonomiske og praktiske muligheder stilles til rådighed.

Man kan måske komme til at overdrive forestillingen om, hvor mange der egentlig får brug for hjælp af denne karakter. Nu talte ministeren jo nærmest om, at folk dør flere gange, altså at der kan blive brug for gentagne orlovsansøgninger. Det er ikke traditionelt. Det er vel også almindeligt, at en periode som denne her, der er meget belastende, varer 6-8 uger, nogle meget kortere, nogle lidt længere. Det viser i hvert fald de eksempler, vi allerede har fået i vores svar fra sidste udvalgsbehandling.

Selv om det er ubehageligt, tror jeg, vi bliver nødt til at diskutere, hvordan vi kommer disse familier i møde. Socialdemokratiet er meget åben over for diskussioner om økonomien, og vi er meget åbne over for, hvilken lov man skal kompensere efter, men det er oplagt, at der er familier, der har brug for denne håndsrækning og også kan påtage sig opgaven, hvis de får en økonomisk kompensation.

Nu skal vi også huske på, at det jo – heldigvis – er de færreste familier, der har yngre pårørende, der dør. Det er jo mest alminde-

ligt, at dødsfaldet ligger omkring de 70 år for mænd, for kvinder er det jo højere. Det vil altså være folk i de ældre aldersgrupper, som ikke har løntab, der får brug for denne form for bistand, så jeg tror ikke, at udgifterne bliver så store. Vi må immervæk huske på, at alternativet er en sygehusseng, og den er dyr.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da dette lovforslag blev fremsat sidste år, gav jeg på Det Konservative Folkepartis vegne tilslutning til selve tanken bagved, men som fru Joanna Rønn netop nævnte, var der nogle lidt uoverskuelige konsekvenser, som vi har været nødt til at arbejde med, og nu kan vi se, at det er en genfremsættelse med akkurat samme ordlyd.

Dette beslutningsforslag, som drejer sig om forbedring af vilkårene for stærkt plejekrævende personer i eget hjem og som nævnt især pleje af døende, handler også om holdninger til livets afslutning. Det handler om valgfrihed for det enkelte menneske og dets familie, og vi kan se, der er en øget interesse for netop at få lov at dø hjemme, at være blandt sine egne, og vi kan se også en stigende interesse fra familiens side. Når man har levet et liv sammen, vil man også gennemleve døden sammen.

Der er smukke intentioner og gode tanker i det fremsatte forslag. Beslutningen, Folketinget skal tage om pålæg til regeringen om nødvendig lovgivning, skal gennemtænkes rigtigt. Der er tale om en praktisk støtte, der er tale om en psykisk støtte og krise- og sorgbearbejdning.

Når man ser på den praktiske støtte, må der, for at man kan klare en sådan opgave – det gælder såvel patienten som familien – være en sammenhæng mellem bolig, pleje og bistand. Der må være tilbud til familien om døgnpleje, der må være tilbud om smertebehandling, der må være tilbud om, at man får den nødvendige sygeplejeassistance. Der er også en hel masse praktiske ting, man skal have gennemtænkt, og som man skal stille til rådighed for at få den rigtige og reelle valgfrihed.

Hvad angår orloven, og hvordan man økonomisk skal hjælpe familien, redegjorde ministeren for de eksisterende dagpengesystemer og andre muligheder for lønkompensation. Det Konservative Folkeparti har den op-